

Anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa 2024

Kartläggning av utvecklingen mellan 2018 och 2024

Denna publikation skyddas av upphovsrättslagen. Vid citat ska källan uppges. För att återge bilder, fotografier och illustrationer krävs upphovspersonens tillstånd.

Publikationen finns som PDF på Socialstyrelsens webbplats. På begäran kan vi ta fram publikationen i ett alternativt format för personer med funktionsnedsättning. Skicka frågor om alternativa format till alternativaformat@socialstyrelsen.se.

Artikelnummer: 2026-5-10234

Publicerad: www.socialstyrelsen.se, maj 2026

Förord

Att följa utvecklingen av anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa är en del av Socialstyrelsens arbete med att främja kvalitetsutveckling inom den sociala barn- och ungdomsvården.

Det här är Socialstyrelsens tredje nationella kartläggning av anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa. Kartläggningen omfattar samtliga kommuner i landet och avser helåret 2024.

Rapporten ger en bild av anmälningarnas omfattning, vilka barn som berörs, vilka som anmäler, anmälningsorsak samt hur stor andel som hanterats i en utredning. Den beskriver också utvecklingen sedan den första nationella kartläggningen år 2018 och ger därmed en bild av hur området förändrats över tid.

Projektledare för uppdraget har varit utredaren Johanna Garefelt. I arbetet har även utredaren Eva Kågström, juristen Johanna Nilsson, statistikern Iffat Rahman och enkätkonstruktören Daniel Trankell medverkat. Ansvarig enhetschef har varit Stina Hovmöller.

Socialstyrelsen vill rikta ett varmt tack till socialtjänsten i landets kommuner och stadsdelar som genom sin medverkan har möjliggjort denna kartläggning.

Björn Eriksson
Generaldirektör
Socialstyrelsen

Innehåll

Förord	3
Sammanfattning	5
Ett varaktigt ökat inflöde av anmälningar som rör fler barn	5
Stora lokala variationer och tydliga socioekonomiska skillnader	5
Äldre barn överrepresenterade	6
Viktig baslinje inför ny lagstiftning	7
Bakgrund	8
Rapportens syfte och frågeställningar	9
Metod	12
Enkätstudie.....	12
Kommunernas förutsättningar att ta fram uppgifter om aktualiseringar på gruppnivå.....	13
Statistisk analys av enkätsvar	13
Anmälningar som gäller barn	15
Stora lokala variationer i antal inkomna anmälningar	15
Ökning av antalet anmälningar per 1000 barn	16
Anmälningsskyldiga och andra anmälare	22
Polis, skola och hälso- och sjukvård bakom 60 procent av anmälningarna	23
Fler anmälningar från förskolan trots färre barn.....	24
Anmälningar från polisen vanligare i större städer	24
Orsaker bakom anmälningar	26
Majoriteten av anmälningar rör förälders problematik	26
Utredningar efter anmälan	28
Drygt hälften av anmälningarna hanterades inom en utredning	28
Ansökningar om stöd	30
Socialstyrelsens kommentarer av resultaten	31
Ett varaktigt ökat inflöde.....	31
Konsekvenser för den lokala socialtjänsten.....	31
Skillnader i anmälningssmönster och frågor om likvärdighet.....	32
Förändrade vägar in till socialtjänsten.....	32
Referenser	33
Bilagor	34

Sammanfattning

Ett varaktigt ökat inflöde av anmälningar som rör fler barn

År 2024 inkom cirka 514 000 anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa till landets socialtjänster. Det är en ökning med 22 procent sedan 2021 och en ackumulerad ökning med 55 procent sedan den första nationella kartläggningen avseende 2018. Under samma period har antalet barn i befolkningen varit relativt stabilt. Ökningen innebär därför att anmälningsfrekvensen per barn i befolkningen har stigit.

Sammanlagt berördes cirka 233 000 unika barn av anmälningarna under 2024, vilket motsvarar 10,8 procent av alla barn mellan 0 och 17 år. Det är en ökning jämfört med 2021, då 9,8 procent av barnen berördes. Antalet anmälningar per barn har samtidigt ökat över tid och uppgick 2024 till i genomsnitt 2,2 anmälningar per barn.

Anmälningar utgör den dominerande vägen in till socialtjänsten och svarade för omkring 92 procent av samtliga aktualiseringar 2024. Ansökningar utgör en allt mindre del av aktualiseringarna och har minskat från 5,0 till 3,6 procent mellan 2019 och 2024.

Stora lokala variationer och tydliga socioekonomiska skillnader

Skillnaderna mellan kommuner är stora. Antalet anmälningar per 1 000 barn varierar kraftigt och har ökat i samtliga kommungrupper sedan 2018. Nivån är genomgående högre i mindre kommuner än i större.

Det finns samtidigt ett tydligt samband mellan kommunernas socioekonomiska förutsättningar och antal anmälningar. Kommuner med högre socioekonomisk utsatthet har betydligt fler anmälningar per barn än kommuner med lägre utsatthet.

En fördjupad analys visar att både kommunstorlek och socioekonomiska förutsättningar har betydelse för antal anmälningar. Skillnaderna i antal anmälningar beroende på socioekonomi är dock större i små kommuner än i stora kommuner.

Äldre barn överrepresenterade

Fler pojkar än flickor berördes av anmälningar, ett mönster som är stabilt över tid. Barn i åldern 13–17 år är överrepresenterade i förhållande till sin andel av barnbefolkningen, medan barn i åldern 0–6 år är underrepresenterade. Andelen äldre barn som berörs av anmälningar har ökat något över tid, medan andelen yngre barn har minskat.

Flera aktörer bidrar – ökningen drivs inte av en enskild anmälare

Polis, skola samt hälso- och sjukvård stod tillsammans för knappt 60 procent av anmälningarna 2024. Fördelningen mellan anmälargrupperna är i huvudsak liknande den 2021. Ökningen av antalet anmälningar mellan 2021 och 2024 är relativt jämnt fördelad mellan anmälargrupperna och kan inte förklaras av en enskild aktör.

Andelen anmälningar från polisen är högre i större kommuner och storstäder än i mindre kommuner, medan anmälningar från privatpersoner är vanligare i mindre kommuner.

Oron rör oftast förälders problematik

Den vanligaste registrerade anmälningsorsaken är relaterad till förälders eller vårdnadshavares problematik (44 procent). Anmälningar relaterade till barnet uppgår till 30 procent och anmälningar relaterade till våld i nära relation till 16 procent. Sammantaget rör en majoritet av anmälningarna förhållanden i hemmiljön. Fördelningen mellan huvudkategorierna är i stora drag stabil över tid.

Drygt hälften av anmälningarna hanteras i en utredning

Drygt hälften (54 procent) av anmälningarna 2024 hanterades inom en utredning, antingen genom att de ledde till beslut om att inleda utredning eller genom att de tillfördes en pågående utredning. Andelen är i stort sett oförändrad jämfört med 2021.

Det ökade antalet anmälningar innebär dock att det faktiska antalet anmälningar som ingår i utredningar har ökat, vilket påverkar den samlade arbetsvolymen för landets socialtjänster.

Viktig baslinje inför ny lagstiftning

Kartläggningen avser helåret 2024 och utgör därmed det sista hela året före ikraftträdandet av den nya socialtjänstlagen (2025:400). Resultaten ger en nationell baslinje för att framöver kunna följa hur inflöde, anmälningmönster och aktualiseringsvägar utvecklas i relation till lagens betoning på förebyggande arbete och tidiga insatser. Utöver ny socialtjänstlag har fler aktörer blivit anmälningsskyldiga januari 2026, vilket också skulle kunna påverka antalet anmälningar.

Bakgrund

År 2019 publicerade Socialstyrelsen en första nationell kartläggning av anmälningar till socialtjänsten enligt då gällande 14 kap. 1 § och 1 c § socialtjänstlagen (2001:453), SoL om barn som far illa eller misstänks fara illa (1). Kartläggningen omfattade helåret 2018 och visade att landets socialtjänster tog emot cirka 331 000 anmälningar som rörde omkring 180 000 barn, motsvarande drygt 8 procent av alla barn i landet. De vanligaste anmälarna var polis, skola samt hälso- och sjukvård, som tillsammans stod för omkring 60 procent av anmälningarna.

En uppföljande nationell kartläggning (2) visade att antalet anmälningar hade ökat under perioden 2018–2021. Sammantaget ökade antalet anmälningar med 27 procent, från cirka 331 000 till drygt 422 000. Ökningen återfanns i majoriteten av kommunerna, men variationerna var stora. I vissa kommuner mer än fördubblades antalet anmälningar, medan andra uppvisade en mer stabil eller minskande utveckling.

Kartläggningen som omfattade år 2021 visade fortsatt stora skillnader mellan kommuner när det gäller anmälningsmönster, anmälningsorsaker och andelen anmälningar som leder till beslut om utredning. Dessa skillnader kunde endast delvis förklaras av kommunstorlek och socioekonomiska förutsättningar, vilket aktualiserar frågor om likvärdighet i mottagande och bedömning av anmälningar.

År 2021 hade polisens andel av anmälningarna ökat jämfört med 2018, vilket kopplades till ett mer aktivt arbete med att uppmärksamma barn i riskmiljöer, bland annat i områden med kriminalitet. Kartläggningen pekade även på att anmälningar i ökande utsträckning kan spegla belastningar och brister inom andra samhällsområden, såsom skola och barn- och ungdomspsykiatri, där barn och familjer inte alltid får stöd i tid.

Kartläggningen som omfattade år 2021 genomfördes i nära anslutning till covid-19-pandemin. Många kommuner uppgav erfarenhet av anmälningar med orsaker som direkt eller indirekt kunde relateras till pandemin, exempelvis skolfrånvaro och psykisk ohälsa. Samtidigt var bilden komplex och kartläggningen kunde inte entydigt visa hur pandemin påverkat den samlade omfattningen av anmälningar. Flera intervjuade socialsekreterare bedömde att pandemins långsiktiga konsekvenser för barn ännu inte fullt ut avspeglades i statistiken.

Den uppföljande kartläggningen som omfattade anmälningar för år 2021 bekräftade även tidigare identifierade metodologiska utmaningar. Bristande nationell enhetlighet i registrering av aktualiseringar¹, liksom varierande

¹ Ett ärende som rör ett barn kan aktualiseras (bli aktuellt) hos socialtjänsten på olika sätt. Antingen genom en ansökan, en anmälan eller genom att socialtjänsten får information om barnet på annat sätt.

förutsättningar att ta fram aggregerade uppgifter, försvårar jämförelser mellan kommuner och över tid. Samtidigt visade resultaten tydliga nationella mönster och en utveckling i linje med regionala och lokala studier.

Mot denna bakgrund finns det fortsatt behov av att på nationell nivå följa utvecklingen av anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa. Ett ytterligare skäl till att genomföra en ny kartläggning är att en ny socialtjänstlag (2025:400), trädde i kraft under 2025. Denna kartläggning omfattar helåret 2024, vilket utgör det sista helåret före lagändringen och därmed en viktig baslinjemätning. Eftersom kartläggningen avser perioden innan den nya socialtjänstlagen trädde i kraft hänvisas till bestämmelserna i 2001 års socialtjänstlag (2001:453), SoL, i denna kartläggning. Bestämmelserna i sin helhet är dock i sak oförändrade.

Genom att beskriva omfattningen och karaktären på anmälningar före ikraftträdandet av den nya lagstiftningen skapas förutsättningar för att framöver kunna följa och analysera eventuella förändringar över tid, inklusive sådana som kan ha samband med lagens ökade fokus på förebyggande arbete och tidiga insatser.

Sedan den 15 januari 2026 omfattas även fler myndigheter och ordningsvakter av anmälningsskyldigheten vilket också kan tänkas komma att påverka bland annat antalet anmälningar som inkommer till socialtjänsten.

Rapportens syfte och frågeställningar

Kartläggningen syftar till att öka kunskapen på nationell nivå om anmälningar till socialtjänsten samt att följa och analysera utvecklingen över tid.

Kartläggning innehåller uppgifter om samtliga aktualiseringar till socialtjänsten, inklusive ansökningar om stöd enligt SoL.² I likhet med tidigare kartläggningar är dock anmälningarna i fokus för rapporten.

Kartläggningen ska besvara följande frågor:

Anmälningar:

- I vilken omfattning inkom anmälningar gällande barn till socialtjänsten under helåret 2024?
- Hur stor andel av samtliga aktualiseringar under 2024 utgjordes av anmälningar?

² Med ansökan avses ansökan enligt SoL. Vårdnadshavare, och i vissa fall barn över 15 år, kan aktualisera en ansökan enligt SoL för barnet.

- Vilka aktörer gjorde anmälningarna?
- Av vilka orsaker gjordes anmälningarna?
- Hur många barn berördes av anmälningarna?
- Hur många anmälningar ledde till beslut om utredning eller kopplades till en pågående utredning?
- Vilka skillnader mellan kommuner kan identifieras?
- Vilka skillnader finns mellan olika kön och åldersgrupper?
- Hur har anmälningarna utvecklats under perioden 2018–2024?

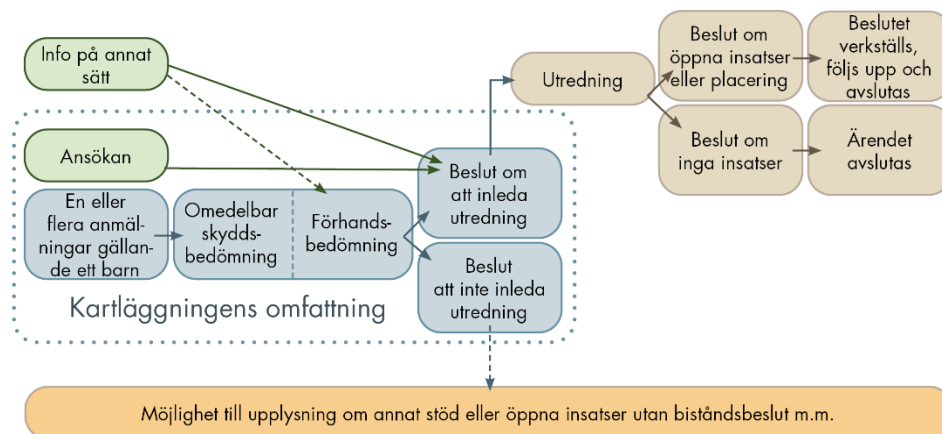
Ansökningar:

- Hur stor andel av aktualiseringarna utgjordes av ansökningar under 2024?
- Hur har andelen ansökningar förändrats över tid?

Omfattning och avgränsningar

Ett ärende hos socialtjänsten kan aktualiseras på olika sätt, nämligen genom anmälan, ansökan eller information på annat sätt.³ Denna kartläggning omfattar ansökningar och anmälningar gällande barn. Figur 1 ger en översikt av handläggningsprocessen vid aktualiseringar gällande barn till socialtjänsten. Markeringen visar kartläggningens omfattning.

Figur 1. Översikt över handläggningsprocessen vid aktualiseringar gällande barn i socialtjänsten samt kartläggningen omfattning

Kartläggningen avser i huvudsak perioden 1 januari till 31 december 2024. Vissa uppgifter omfattar även år 2022 och 2023. Kartläggningen omfattar barn 0 till 17 år, vilket motsvarar både barnkonventionens definition av barn

³ Se 11 kap. 1 § SoL. Med information på annat sätt menas alla sätt ett ärende kan uppkomma på enligt SoL som inte är ansökan eller anmälan. Det kan exempelvis vara ärenden som uppkommer genom en begäran om ett yttrande, ett meddelande från en annan myndighet eller genom socialtjänstens egna iakttagelser.

och den åldersgrupp som omfattas av reglerna om anmälningar i 14 kap. 1 § och 1 c § SoL.

I materialinsamlingen har statistiska uppgifter samlats in på aggregerad nivå, vilket innebär att det inte har samlats in några uppgifter om enskilda anmälningar eller specifika individer på ärendenivå.

Studiens utformning vad gäller antalsuppgifter om aktualiseringar gällande barn följer i stora drag de föregående kartläggningarna. Syftet är att möjliggöra upprepade kartläggningar och jämförelser över tid samt utgöra en baslinjemätning innan förändringarna kopplat till den nuvarande socialtjänstlagen (2025:400) som trädde i kraft 2025 samt de nya bestämmelser som infördes den 15 januari i år som bland annat innebar att fler myndigheter och ordningsvakter blev anmälningsskyldiga.⁴

Till skillnad från föregående kartläggningar omfattar denna kartläggning enbart enkätdata. Inga intervjuer eller andra fördjupande datainsamlingar har genomförts i samband med insamlingen. Det innebär att analysen i huvudsak är kvantitativ och bygger på de uppgifter som kommunerna lämnat i enkäten. Kartläggningen ger därmed en övergripande bild av omfattning och mönster över tid, men möjliggör inte en djupare analys av bakomliggande orsaker, lokala arbetssätt eller hur uppgifterna tolkas och registreras i praktiken.

I vilka situationer far barn illa?

Socialtjänstlagen anger inte närmare i vilka situationer eller vid vilken misstankegrad ett barn kan misstänkas fara illa. I förarbeten framgår att barn kan fara illa om de utsatts för fysiskt eller psykiskt våld, sexuella övergrepp, kränkningar, fysisk eller psykisk försummelse eller lever i familjer där det förekommer allvarliga relationsproblem. Barn kan även fara illa på grund av sitt eget beteende (substansbruk, kriminalitet eller annat självdestruktivt beteende) eller för att de utsätts för hot, våld eller andra övergrepp av jämnåriga eller vuxna.

Barn med stora problem i skolsituationen till följd av en social problematik kan också anses fara illa. Om det inte samtidigt finns en social problematik faller däremot exempelvis psykisk ohälsa, såsom depression och självskadebeteende, utanför socialtjänstens kompetensområde. Inte heller renodlade inlärningsproblem är ett ansvar för barn- och ungdomsvården.⁵

⁴ Se 19 kap. 1 § socialtjänstlagen (2025:400). Läs mer i proposition 2025/26:12 Stärkt skydd för barn som riskerar att fara illa.

⁵ Proposition 2012/13:10 Stärkt stöd och skydd för barn och unga, s. 47.

Metod

Enkätstudie

En enkät skickades till landets samtliga kommuner, Stockholms stads stadsdelar samt Göteborgs stads socialförvaltningar, totalt 303 mottagare. Enkäten var öppen för svar mellan 13 och 5 december 2025. Den besvarades av 237 kommuner (78 procent).

Enkäten bestod av två delar. I den första delen efterfrågades antalsuppgifter om aktualisering (anmälningar, ansökningar samt information på annat sätt) för åren 2022, 2023 samt 2024. Därefter efterfrågades mer detaljerade uppgifter kopplat till anmälningar och ansökningar år 2024, bland annat kön och ålder på barnen, anmälningsorsak, anmälare, unika barn och utredningar.

I den andra delen efterfrågades uppgifter om kommunernas uppfattning om tillit till socialtjänsten i relation till den oro som kan uppkomma hos familjer i samband med en orosanmälan. Svaren från denna del bearbetas och presenteras inom ramen för regeringsuppdraget att motverka ryktesspridning och desinformation om socialtjänsten S2022/03244 (delvis).

Frågorna i enkätens första del var utformade på samma sätt som vid föregående kartläggningar för jämförbarhet över tid. Nya frågor för årets enkät avsåg barnens kön- och åldersfördelning gällande ansökningar. Med anledning av att andra studier (3) har visat att breda åldersintervall kan dölja variationer inom grupperna valdes en mer finfördelad åldersindelning. Syftet är att möjliggöra mer detaljerade analyser av åldersrelaterade skillnader, samtidigt som jämförbarheten över tid bibehålls.

I årets enkät gjordes även mindre justeringar kring svarsalternativen för anmälare, bland annat i syfte att undersöka kommunernas möjlighet att särredovisa anmälningar från tandvården från de som inkommer från hälso- och sjukvården. Dessutom redovisas myndigheter och externa utförare som separata anmälargrupper. Detta är delvis motiverat av att fler myndigheter omfattas av anmälningsskyldighet sedan den 15 januari 2026.⁶ Uppdelningen möjliggör uppföljning av eventuella förändringar kopplade till detta i kommande kartläggningar.

Enkätformuläret återfinns i sin helhet i [bilaga 1](#).

⁶ Vilka som idag omfattas av anmälningskyldigheten framgår av 19 kap. 1 § socialtjänstlagen (2025:400).

Kommunernas förutsättningar att ta fram uppgifter om aktualiseringar på gruppnivå

Tidigare kartläggningar har visat att det saknas nationell enhetlighet i registreringen av aktualiseringar. Kommunernas förutsättningar att ta fram systematiska datauttag om aktualiseringar och anmälningsstatistik varierar.

Detta innebär bland annat att redovisade uppgifter om inkomna anmälningar i vissa fall även kan omfatta ansökningar och/eller information som inkommit på annat sätt, eftersom alla kommuner inte har möjlighet att särredovisa olika aktualiseringsorsaker.

Variationerna kan också avse möjligheten att ta fram uppgifter om exempelvis åldersindelning, kön, antal unika barn eller koppling till beslut om utredning. Skillnader i verksamhetssystem och registreringspraxis påverkar därmed uppgifternas jämförbarhet mellan kommuner.

Den nya lagen om socialdataregister (prop. 2025/26:165) kan bidra till en mer enhetlig rapportering av uppgifter om aktualiseringar. Det är dock ännu inte fastställt vilka uppgifter som ska ingå i registret vid denna rapports publicering.

Statistisk analys av enkätsvar

Enkätsvaren har sammanställts och analyserats både i riket och utifrån kommunernas befolkningsstorlek och socioekonomiska indelning. Eftersom att enkätfrågorna till största del varit utformade på samma sätt som vid tidigare undersökningar, har jämförelser gjorts mot tidigare enkätresultat. Det har möjliggjort analyser som rör utvecklingen av antalet anmälningar över tid.

Antal anmälningar, antal unika barn och antal utredningar har även analyserats utifrån kompletterande registerdata från Statistiska centralbyrån, (SCB) med hjälp av en socioekonomisk sorteringsnyckel som tagits fram inom ramen för Socialstyrelsens Öppna jämförelser. Nyckeln är primärt ett mått på kommuners och stadsdelars relativa socioekonomiska status och mäter avståndet till den kommun som har högst socioekonomisk status. Nyckeln baseras på invånarnas arbetsmarknadsanknytning och inkomst, vilka samvarierar med ekonomiskt bistånd.

Hur inkomna svar från enkäten presenteras i rapporten

Baserat på enkätsvar som rör anmälningar, unika barn och utredningar har Socialstyrelsen gjort en uppräknings av antalet till riksnivå. Uppgifter som rör anmälningar, unika barn och utredningar presenteras genomgående baserat på det uppräknade antalet.

En beskrivning av hur uppräknings och bearbetning av enkätsvaren har gått till finns i kvalitetsdeklarationen i [bilaga 2](#).

Uppgifter om barnens kön och ålder, anmälare och anmälningsorsak presenteras utifrån enkätsvaren. På dessa frågor finns ett partiellt bortfall som är olika stort för olika frågor. Antal kommuner och anmälningar som utgör underlaget till dessa tabeller och figurer redovisas genomgående. Även uppgifter om ansökningar presenteras utifrån enkätsvar och ej uppräknade siffror.

Anmälningar som gäller barn

Socialtjänstens ärenden som rör barn kan aktualiseras på tre sätt: genom anmälan, ansökan eller information som på annat sätt kommer till socialnämndens kännedom.

Av samtliga aktualiseringar är anmälningar vanligast och utgör ungefär 92 procent. Detta kapitel redogör för anmälningar gällande barn till socialtjänsten under 2024, vad som är känt om de barn som berördes av dessa anmälningar samt utvecklingen sedan 2018. Sist i resultatdelen avhandlas ansökningar samt utvecklingen av andel och antal ansökningar sedan 2018.

År 2024 inkom cirka 514 000 anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa till landets socialtjänster. Det är en ökning med drygt 22 procent (92 000 anmälningar) sedan 2021. Se tabell 1.

Ökningen mellan 2021 och 2024 är något lägre än under perioden 2018–2021, då antalet anmälningar ökade med 27 procent. Sedan den första kartläggningen 2018 har antalet anmälningar som gäller barn ökat med totalt 55 procent. Denna ökning har skett trots att antalet barn i befolkningen under samma period varit relativt stabilt.

Tabell 1. Antal anmälningar gällande barn år 2018–2024

Antal anmälningar baserat på uppräknade siffror. Ackumulerad ökning sedan 2018 i procent.

År	Anmälningar gällande barn (antal)	Treårig ökning (%)	Ackumulerad ökning sedan 2018 (%)	Befolkning under 18 år (antal)
2018	331 000	-	-	2 155 379
2021	422 000	+ 27 %	+ 27 %	2 176 303
2024	514 000	+ 22 %	+ 55 %	2 155 865

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2019, 2022 och 2026.

Stora lokala variationer i antal inkomna anmälningar

Spridningen i antalet inkomna anmälningar till socialtjänsten i olika kommuner är stor – från knappt 30 anmälningar i en av de minsta kommunerna till omkring 19 000 i en av de största under år 2024.

Det totala antalet anmälningar i en kommun hänger naturligt samman med kommunens befolkningsunderlag. Samtidigt varierar antalet anmälningar avsevärt även mellan kommuner med liknande befolkningsstorlek.

Medianvärdet i rikets kommuner var knappt 1 000 inkomna anmälningar under 2024. Det innebär att hälften av kommunerna hade fler än 1 000 anmälningar och hälften färre. Det är högre än 2021, då medianen låg på cirka 700, och innebär en fördubbling jämfört med 2018, då medianvärdet var omkring 500.

Stora lokala variationer återfinns även vad gäller utvecklingen av antalet inkomna anmälningar från 2021 till 2024. I de flesta kommuner (81 %) har antalet anmälningar ökat⁷ och i drygt fyra av fem kommuner var ökningen mer än fem procent. I nära en av fem kommuner uppgick ökningen till 50 procent eller mer. I sju procent av kommunerna mer än fördubblades antalet anmälningar under perioden. Under perioden minskade⁸ antalet anmälningar i 15 procent av kommunerna och i ett fåtal kommuner var antalet oförändrat.⁹

Ökning av antalet anmälningar per 1000 barn

Antalet anmälningar per 1 000 barn har ökat i samtliga kommungrupper sedan 2018, se tabell 2. Nivån är genomgående högre i de mindre kommunerna än i kommuner med 30 000 invånare eller fler.

Kommuner med färre än 30 000 invånare ligger över riksgenomsnittet, medan kommuner med fler än 70 000 invånare ligger under. Skillnaderna mellan mindre och större kommuner har förstärkts sedan 2021.

Tabell 2. Anmälningar per 1000 barn i riket samt utifrån kommunernas befolkningsstorlek år 2018, 2021 och 2024

Antal baserat på uppräknade siffror.

Befolkningsstorlek per kommun	Anmälningar per 1000 barn 2018	Anmälningar per 1000 barn 2021	Anmälningar per 1000 barn 2024
<15 000	171	206	277
15 000–30 000	163	211	266
30 000–70 000	147	188	240
>70 000–200 000	147	186	227
>200 000	155	184	214
Totalt i riket	154	192	238

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2019, 2022 och 2026.

⁷ Här innebär en ökning med fem procent eller mer.

⁸ Här innebär en minskning med fem procent eller mer.

⁹ Här innebär en ökning eller minskning med mindre än fem procent.

Kommunens socioekonomi hänger ihop med antal anmälning om barn som far illa

Antalet anmälningar per 1 000 barn är väsentligt högre i kommuner med högre socioekonomisk utsatthet, det vill säga där befolkningen har lägre inkomster och svagare arbetsmarknadsanknytning.

Det finns ett tydligt samband mellan graden av socioekonomisk utsatthet och anmälningsnivåer. Ju högre utsatthet, desto fler anmälningar per 1 000 barn. Skillnaden mellan kommuner med lägst respektive högst socioekonomisk utsatthet är betydande: antalet anmälningar per 1 000 barn är ungefär dubbelt så högt i kommuner med högst utsatthet som i kommuner med lägst.

Bland kommunerna med allra högst antal anmälningar per 1000 barn återfinns såväl kommuner som har haft en kraftig inflyttning av invånare utan egen försörjning likväl som före detta bruksorter där nedlagda industrier medfört hög arbetslöshet. Här återfinns både stadsdelar i storstäder med utsatta områden och mindre kommuner i glesbygd.

Tabell 3. Antal anmälningar per 1000 barn fördelad efter kommunernas socioekonomiska nyckel

Antal baserat på uppräknade siffror.

Socioekonomisk utsatthet per kommun eller stadsdel	Anmälningar per 1000 barn (antal)
1=Låg socioekonomisk utsatthet	168
2	174
3	242
4	208
5	233
6	258
7	265
8=Hög socioekonomisk utsatthet	283
Genomsnitt i riket	234

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2026.

För att undersöka hur kommunernas socioekonomiska utsatthet och befolkningsstorlek samvarierar med anmälningsnivåerna genomfördes en fördjupad statistisk analys. Analysen visar att båda faktorerna har betydelse, men att kommunernas socioekonomi har relativt större påverkan: kommuner

med högre socioekonomisk utsatthet har fler anmälningar per barn, och mindre kommuner har generellt fler anmälningar per barn än större kommuner.

Analysen visar också att skillnaderna i anmälningar beroende på socioekonomi är större i små kommuner än i stora. Det innebär att en liten kommun med svaga ekonomiska och sociala förutsättningar har betydligt fler anmälningar per barn än en liten kommun med starkare förutsättningar. Bland större kommuner är skillnaden i antal anmälningar mellan kommuner med olika socioekonomiska förutsättningar mindre tydlig.

Barn som berörs av anmälningarna

Under ett år kan flera anmälningar till socialtjänsten avse ett och samma barn. Därför är det totala antalet inkomna anmälningar fler än antalet barn som berörs av anmälningarna.

Trenden över tid visar att det både är fler barn som berörs av anmälningarna 2024 än tidigare år och att det inkommer fler anmälningar per barn i genomsnitt.

År 2024 berördes cirka 233 000 barn av de 514 000 anmälningarna. Det innebär att omkring 10,8 procent av barnen mellan 0–17 år i Sverige kom till socialtjänstens kännedom genom en anmälan under 2024. Det är en ökning sedan 2021 då 9,8 procent av barnen berördes av en anmälan.

I genomsnitt inkom 2,2 anmälningar per barn under 2024. Det är en ökning från 1,8 och 2,0 anmälningar per barn 2018 respektive 2021, se tabell 4.

Tabell 4. Barn som kom till socialtjänstens kännedom genom en anmälan år 2018, 2021 och 2024.

Antal samt andel i procent baserat på uppräknade siffror.

År	Unika barn (antal)	Andel unika barn (%)	Anmälningar per barn (antal)
2018	180 000	8,3	1,8
2021	216 000	9,8	2,0
2024	233 000	10,8	2,2

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2019, 2022 och 2026 samt SCB:s befolkningsstatistik 2018, 2021 och 2024.

Små skillnader vad gäller barnens kön

Fler pojkar än flickor kom till socialtjänstens kännedom genom en anmälan under 2018, 2021 och 2024, men skillnaderna är små. Det finns också något fler pojkar än flickor i barnbefolkningen, vilket innebär att överrepresentationen av pojkar i anmälningarna är begränsad.

Tabell 5. Barn som berördes av minst en anmälan 2018, 2021 och 2024 efter kön

2018: Redovisning av kön baserat på svar från 133 kommuner (96 245 unika barn).
 2021: Redovisning av kön baserat på svar från 130 kommuner (115 651 unika barn).
 2024: Redovisning av kön baserat på svar från 214 kommuner (144 093 unika barn).
 Andel i procent.

Kön	2018	2021	2024
flickor	45	46	46
pojkar	55	54	54

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2019, 2022 och 2026.

Skillnader i anmälningar mellan olika åldrar

Fördelningen av de barn som berördes av en anmälan 2024 skiljer sig från befolkningsstrukturen. Barn i åldern 13–14 år utgör 12 procent av barnbefolkningen men 17 procent av de barn som berördes av en anmälan, vilket innebär en överrepresentation. Även 15–17-åringar är överrepresenterade i förhållande till sin andel av barnbefolkningen. Barn i åldern 0–3 år är däremot underrepresenterade.

Tabellen nedan visar hur barn som berörts av minst en anmälan 2024 fördelar sig mellan åldersgrupper, jämfört med åldersgruppernas storlek i barnbefolkningen. Kvoten visar över- respektive underrepresentation i relation till åldersgruppens storlek.

Tabell 6. Barn som berördes av minst en anmälan år 2024 efter ålder, jämfört med åldersgruppens andel av befolkningen

Statistiken om andelar baseras på svaren från 117 kommuner (131 675 unika barn). Kvoten beräknas som åldersgruppens andel av barn som berörts av minst en anmälan dividerat med åldersgruppens andel av barnbefolkningen. En kvot under 1 innebär en underrepresentation och en kvot över 1 en överrepresentation.

Åldersgrupper	Antal i befolkningen	Andel av barnbefolkningen (0 till 17 år)	Andel av de som berörts av en anmälan	Kvot: berörda av anmälningar i relation till befolkningsandel
0–3 år	423 716	20 %	11 %	0,6
4–6 år	354 172	16 %	14 %	0,9
7–9 år	369 440	17 %	17 %	1,0
10–12 år	375 937	17 %	18 %	1,1
13–14 år	255 203	12 %	17 %	1,4
15–17 år	377 397	18 %	23 %	1,3
Totalt 0–17 år	2 155 865	100 %	100 %	–

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2026 samt SCB:S befolkningsstatistik för 2024.

Utveckling över tid

Åldersindelningen har i denna kartläggning ändrats till en mer finfördelad kategorisering jämfört med tidigare kartläggningar. Jämförelser över tid kan därför endast göras på den mer övergripande åldersnivå som är gemensam för samtliga år, se tabell 7a.

Andelen berörda barn i åldern 13–17 år har ökat något över perioden, medan andelen i åldern 0–6 år har minskat mellan 2021 och 2024. För åldersgruppen 7–12 år är andelen relativt stabil.

Tabell 7a. Ålder på barn som berördes av en anmälan 2018, 2021 och 2024

2018: Redovisning av ålder baserat på svar från 93 kommuner (62 491 unika barn).

2021: Redovisning av ålder baserat på svar från 94 kommuner (88 899 unika barn).

2024: Redovisning av ålder baserat på svar från 117 kommuner (131 675 unika barn).

Andel i procent.

Ålder	2018	2021	2024
Andel 0–6 år berörda av en anmälan	27	30	25
Andel 7–12 år berörda av en anmälan	35	33	35
Andel 13–17 år berörda av en anmälan	38	37	40

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2019, 2022 och 2026 samt SCB:s befolkningsstatistik 2018, 2021 och 2024.

När fördelningen relateras till åldersgruppernas andel av hela befolkningen mellan 0 och 17 år framgår att mönstret är stabilt över tid, se tabell 7b. Barn i åldern 13–17 år är genomgående överrepresenterade jämfört med sin andel av befolkningen, medan barn i åldern 0–6 år är underrepresenterade. För åldersgruppen 7–12 år ligger andel anmälningar nära gruppens storlek, som legat mellan 34 och 35 procent under perioden.

Andelen barn mellan 13–17 år i barnbefolkningen har ökat något mellan 2018 och 2024 (från 26 till 29 procent). Samtidigt har denna åldersgrupp under hela perioden utgjort en större andel av de barn som berörts av en anmälan jämfört med deras andel av befolkningen.

Enligt tabell 7a har andelen 0–6-åringar som berörts av en anmälan minskat från 30 till 25 procent mellan 2021 och 2024. Även om gruppen har blivit något mindre i befolkningen förklarar det inte hela minskningen. Gruppen utgör nu en ännu mindre andel av de berörda barnen än tidigare.

Tabell 7b. Åldersgruppernas andel bland barn som berörts av anmälningar i relation till befolkningsandel

Kvoten beräknas som åldersgruppens andel av barn som berörts av minst en anmälan dividerat med åldersgruppens andel av barnbefolkningen. En kvot under 1 innebär att åldersgruppen är underrepresenterad i anmälningarna i förhållande till sin andel av barnbefolkningen, medan en kvot över 1 innebär en överrepresentation.

Åldersgrupp	2018	2021	2024
0-6 år	0,7	0,8	0,7
7-12 år	1,0	1,0	1,0
13-17 år	1,5	1,3	1,4

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2019, 2022 och 2026 samt SCB:s befolkningsstatistik 2018, 2021 och 2024.

Anmälningsskyldiga och andra anmälare

Det här kapitlet handlar om anmälningsskyldiga och andra anmälare som står bakom anmälningarna om barn till socialtjänsten.

När en anmälan om barn inkommer till socialtjänsten registreras uppgifter om vem som gjort anmälan i kommunens verksamhetssystem. Hur många olika alternativ för anmälare som finns att välja mellan skiljer stort mellan kommuner.

I enkäten användes följande övergripande svarsalternativ:

- polis
- förskola
- skola
- tandvård
- hälso- och sjukvård
- socialtjänst i egen kommun
- extern utförare
- myndighet
- socialtjänst i annan kommun
- förälder, vårdnadshavare eller anhörig
- privatperson, namngiven eller anonym
- annan anmälare.

Vissa anmälargrupper redovisas mer finfördelat 2021 och 2024 jämfört med 2018, vilket begränsar jämförbarheten över tid.

År 2018 redovisades skola och förskola som en gemensam kategori. Från och med 2021 redovisas dessa som separata anmälargrupper. År 2018 redovisades även hälso-, sjuk- och tandvård som en gemensam kategori. I 2021 och 2024 års kartläggningar har tandvård, i de fall det varit möjligt, särredovisats från övrig hälso- och sjukvård. Skillnaderna i kategorisering innebär att jämförelser mellan 2018 och senare år är begränsade för dessa anmälargrupper.

Alla kommuner har inte möjlighet att särredovisa anmälningar från förskola respektive tandvård. I ungefär var tjugonde kommun kan anmälningar från förskolan ingå i kategorin skola, och i ett mindre antal kommuner kan anmälningar från tandvården ingå i kategorin hälso- och sjukvård. Det innebär att andelarna för förskola och tandvård kan vara något underskattade, samtidigt som andelarna för skola respektive hälso- och

sjukvård kan vara något överskattade. Bedömningen är dock att detta har begränsad påverkan på den nationella statistiken.

Polis, skola och hälso- och sjukvård bakom 60 procent av anmälningarna

År 2024 kom den största andelen anmälningar från polisen (24 procent), följt av skola och hälso- och sjukvård (17 procent vardera). Fördelningen är i huvudsak densamma som 2021. Tillsammans stod dessa tre aktörer för knappt 60 procent av samtliga anmälningar.

Tandvården stod för 1 procent och förskolan för 2 procent av anmälningarna 2024. Dessa grupper redovisades inte separat 2018 utan ingick i anmälningarna inom hälso- och sjukvård respektive anmälningar från skola.

Var tionde anmälan kom från privatpersoner, namngivna eller anonyma. Föräldrar, vårdnadshavare och anhöriga stod för 5 procent av anmälningarna. Tillsammans med anmälningar från andra anmälare utgör dessa en fjärdedel av anmälningarna.

Tabell 8. Fördelningar mellan anmälare 2018, 2021 och 2024.

2018: Baserat på svar från 169 kommuner (208 323 anmälningar).

2021: Baserat på svar från 177 kommuner (274 608 anmälningar).

2024: Baserat på svar från 209 kommuner (398 868 anmälningar).

Vissa anmälare har tidigare mätts gemensamt, vilket innebär att specifika mätvärden för dessa saknas för 2018 och 2021.

Andel i procent.

Anmälare	Fördelning av anmälare 2018 (%)	Fördelning av anmälare 2021 (%)	Fördelning av anmälare 2024 (%)
Polis	21	24	24
Förskola	(inget mätvärde – ingår i skola)	2	2
Skola	21 (inklusive förskola)	17	17
Tandvård	(inget mätvärde – ingår i hälso- och sjukvård)	1	1
Hälso- och sjukvård	17 (inklusive tandvård)	16	17
Socialtjänst i egen kommun	11	9	11

Anmälare	Fördelning av anmälare 2018 (%)	Fördelning av anmälare 2021 (%)	Fördelning av anmälare 2024 (%)
Socialtjänst i annan kommun	(inget mätvärde – ingår i myndighet)	(inget mätvärde – ingår i myndighet)	3
Myndighet	5 (inklusive socialtjänst i annan kommun)	5 (inklusive socialtjänst i annan kommun)	3
Förälder, vårdnadshavare eller anhörig	7	7	5
Privatperson	9	10	10
Extern utförare	(inget mätvärde – ingår i annan)	(inget mätvärde – ingår i annan)	1
Annan	9 (inklusive extern utförare)	9 (inklusive extern utförare)	6

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2019, 2022 och 2026.

Fler anmälningar från förskolan trots färre barn

År 2024 inkom omkring 92 000 fler anmälningar till landets socialtjänster än 2021 och 183 000 fler än 2018. Fördelningen mellan anmälargrupperna 2024 är i huvudsak likadant som 2021 (se tabell 8).

Till skillnad från perioden 2018–2021, då ökningen var större i vissa anmälargrupper, är ökningen mellan 2021 och 2024 relativt jämnt fördelad mellan grupperna. Antalet anmälningar har ökat bland samtliga anmälare ökat med mellan 21–22 procent var sedan 2021.

Förskolan sticker dock ut i mönstret. Förskolans andel av samtliga anmälningar uppgår till 2 procent. Samtidigt har andelen barn i åldern 0–6 år minskat mellan 2018 och 2024 (från 39 till 36 procent av alla barn 0–17 år), vilket innebär att barngruppen har blivit mindre. Trots detta har antalet anmälningar från förskolan ökat med 22 procent mellan år 2021 och 2024.

Anmälningar från polisen vanligare i större städer

Tabell 9 redovisar fördelningen av anmälare efter kommunstorlek. Polis, skola och hälso- och sjukvård är de tre största anmälargrupperna i samtliga kommungrupper. I storstäderna står dessa tre tillsammans för 62 procent av

samtliga anmälningar. I kommuner med färre än 15 000 invånare uppgår motsvarande andel till 52 procent.

Andelen anmälningar från skolan är relativt likartad mellan kommungrupperna (16–18 procent).

Andelen anmälningar från polisen ökar successivt med kommunstorlek, från 20 procent i kommuner med färre än 15 000 invånare till 27 procent i storstäderna.

Motsatt mönster ses för privatpersoner, vars andel minskar från 13 procent i de minsta kommunerna till 7 procent i storstäderna.

Även andelen anmälningar från hälso- och sjukvården är högre i större kommuner. För övriga anmälargrupper är skillnaderna mellan kommuntyperna relativt små.

Tabell 9. Anmälningar från respektive anmälare uppdelat efter kommunernas befolkningsstorlek år 2024.

Baserat på svar från 209 kommuner (398 868 anmälningar).

Andel i procent inom respektive befolkningsstorlek.

Anmälare	Riket	<15 000 invånare	15 000– 30 000 invånare	30 000– 70 000 invånare	>70 000– 200 000 invånare	>200 000 invånare
Polis	24	20	21	24	26	27
Skola	17	18	17	16	17	16
Förskola	2	2	2	3	2	2
Tandvård	1	2	1	2	1	1
Hälso- och sjukvård	17	14	15	15	18	19
Socialtjänst egen kommun	11	9	10	10	11	12
Socialtjänst i annan kommun	3	4	4	3	3	1
Externa utförare	1	1	0	1	0	1
Myndigheter	3	3	2	3	3	3
Föräldrar	5	6	6	6	5	5
Privatpersoner	10	13	12	12	10	7
Annan anmälare	6	8	9	6	4	6

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2026.

Orsaker bakom anmälningar

Anmälningar om barn innehåller information om vad olika aktörer och personer runt om i samhället och i barnets närhet uppmärksammar och vidareförmedlar till socialtjänsten. Anmälningarna ger därför inte någon helhetsbild av situationen för barn som far illa eller på vilket sätt de far illa.

När en anmälan inkommer till socialtjänsten är det den som registrerar anmälan i verksamhetssystemet som tolkar innehållet och definierar anmälningsorsak. Den registrerade anmälningsorsaken blir därmed en tolkning av vad anmälaren har uppmärksammat och informerat om i sin anmälan. Den registrerade anmälningsorsaken behöver därför inte vara synonym med den faktiska orsaken till att barnet far illa eller huruvida barnet faktiskt far illa.

I de flesta verksamhetssystem går det bara att registrera en enda anmälningsorsak per anmälan, men det förekommer system där flera orsaker kan registreras för en och samma anmälan. Det vanligaste är att registrera en anmälningsorsak per anmälan. En anmälan kan emellertid innehålla flera orsaker. I anmälningar som innehåller komplex problematik, registreras då den orsak som uppfattats som den huvudsakliga orsaken i anmälan.

Vilka svarsalternativ för anmälningsorsak som går att registrera skiljer mellan kommuner, både vad gäller formulering och antal. I enkäten användes följande fyra övergripande svarsalternativ:

- anmälningsorsak relaterad till barnet
- anmälningsorsak relaterad till förälders eller vårdnadshavares problematik
- anmälningsorsak relaterad till våld i nära relation
- andra anmälningsorsaker.

Majoriteten av anmälningar rör förälders problematik

Resultaten för 2024 visar, i likhet med tidigare år, att det är vanligast att anmälningsorsaken är relaterad till förälders eller annan vårdnadshavares problematik. Denna kategori omfattar 44 procent av anmälningarna. Anmälningar som rör barnet självt uppgår till 30 procent.

Anmälningar relaterade till våld i nära relation utgör 16 procent av samtliga anmälningar. Här ingår fysiskt, psykiskt och/eller bevittnat våld samt skada eller övergrepp.

Sammantaget innebär detta att sex av tio anmälningar på olika sätt relaterar till föräldrar, vårdnadshavare eller hemmiljön, om även våld i nära relation

inkluderas. Fördelningen mellan de fyra huvudkategorierna är i stora drag likartad över tid.

Övriga anmälningsorsaker står för 10 procent av anmälningarna. I denna kategori återfinns bland annat bostadsrelaterad problematik, förälders död samt anmälningar som registrerats under mer allmänna orsakskoder, såsom ”oro för barn” eller ”barn som far illa”.

Det förekommer att verksamhetssystemens svarsalternativ inte fullt ut motsvarar enkätens kategorier, vilket kan påverka hur anmälningar fördelas. Skillnader mellan kommuner och över tid bör därför tolkas med viss försiktighet.

Sammantaget visar statistiken över tid att oron oftare är kopplad till hemmiljön och omsorgsförmågan än till barnets beteende eller situation utanför hemmet.

Tabell 10. Orsaker bakom anmälningar år 2018, 2021 och 2024.

2018: Baserat på svar från 119 kommuner (147 323 anmälningar).

2021: Baserat på svar från 125 kommuner (196 865 anmälningar).

2024: Baserat på svar från 166 kommuner (333 417 anmälningar).

Andel i procent.

Anmälningsorsak	Andel anmälningar 2018 (%)	Andel anmälningar 2021 (%)	Andel anmälningar 2024 (%)
Relaterat till barnet	33	28	30
Relaterat till föräldern eller annan vårdnadshavare	39	40	44
Relaterat till våld i nära relation	20	19	16
Andra anmälningsorsaker	8	13	10

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2019, 2022 och 2026.

Utredningar efter anmälan

När en anmälan om barn inkommer till socialtjänsten ska ett beslut fattas inom 14 dagar om en utredning ska inledas eller inte, såvida inte anmälan tillförs en pågående utredning.¹⁰ Eftersom flera anmälningar kan gälla ett och samma barn, kan en utredning innehålla mer än en anmälan.

Om nya anmälningar inkommer medan en utredning pågår är det vanligt att dessa tillförs den befintliga utredningen utan att ett nytt beslut om att inleda utredning fattas. Det är särskilt vanligt vid händelser som kommit många till känna och där flera aktörer gör anmälan om samma situation, exempelvis vid våld i hemmet. I sådana fall kan socialtjänsten inom kort tid ta emot anmälningar från exempelvis polis, hälso- och sjukvård, anhöriga eller skola. Beslut om att inleda utredning fattas då utifrån en av anmälningarna, medan övriga kopplas till den pågående utredningen.

Mot denna bakgrund redovisas i årets statistik andelen anmälningar som på något sätt har ingått i en utredning, oavsett om de i sig ledde till beslut om att inleda utredning eller om de tillfördes en redan pågående sådan.

Drygt hälften av anmälningarna hanterades inom en utredning

Totalt hanterades omkring 278 000 anmälningar (54 procent) i en utredning under 2024, (antingen ledde till en utredning eller kopplades till en pågående utredning). Det innebär att varje inledd utredning i genomsnitt omfattade 1,9 anmälningar.

Tabell 11 nedan visar andelen anmälningar som hanterats i en utredning, samt antal anmälningar per utredning. I riket och uppdelat på kommunernas befolkningsstorlek.

¹⁰ Se 11 kap. 1 a § andra stycket SoL.

Tabell 11. Anmälningar som leder till utredning år 2024 och 2021 – utifrån kommunernas befolkningsstorlek och i riket

Beslut om utredning, anmälningar som hanterats i en utredning samt antal anmälningar per utredning. Baserat på uppräknade siffror. Andel i procent.

Befolkningsstorlek per kommun	Anmälningar som hanterats i en utredning 2021 (%)	Anmälningar per utredning (antal) 2021	Anmälningar som hanterats i en utredning 2024 (%)	Anmälningar per utredning (antal) 2024
<15 000	52	1,5	55	1,8
15 000–30 000	55	1,8	55	1,8
30 000–70 000	54	1,8	54	1,9
>70 000–200 000	56	2,0	49	2,0
>200 000	56	2,5	58	1,7
Totalt i riket	55	1,9	54	1,9

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2019, 2022 och 2026.

Mellan kommungrupperna finns vissa variationer. Dessa bör dock tolkas med försiktighet, eftersom kommuner har olika förutsättningar att särskilja anmälningar som leder till ny utredning från anmälningar som tillförs en pågående utredning, vilket kan påverka resultaten.

Sammantaget visar resultaten att det nationella mönstret är stabilt, men att det kan finnas variationer mellan kommungrupper när det gäller hur anmälningar kopplas till utredningar och hur många anmälningar som i genomsnitt ingår i varje utredning.

Ansökningar om stöd

I enkäten ombads kommunerna även att uppge hur många ansökningar om stöd de tagit emot. Det årliga antalet ansökningar har varierat något under perioden 2019–2024 och legat mellan cirka 14 600 och 17 000 per år. Alla kommuner har dock inte haft möjlighet att ta fram dessa uppgifter.

Uppgifterna i tabell 12 avser faktiska, ej uppräknade siffror och baseras på de kommuner som lämnat svar, vilket innebär att de absoluta talen bör tolkas med viss försiktighet vid jämförelser över tid.

Ser man i stället till andelen ansökningar av samtliga aktualiseringar framträder en tydligare utveckling. Andelen har minskat successivt från 5,0 procent 2019 till 3,6 procent 2024. Eftersom andelen beräknas i relation till det totala antalet aktualiseringar i samma kommuner respektive år är utvecklingen mer jämförbar över tid. Det innebär att ansökningar utgör en allt mindre del av det totala inflödet till socialtjänsten.

Liksom tidigare år finns stora variationer mellan kommunerna i antalet inkomna ansökningar.

Tabell 12. Andel ansökningar av alla aktualiseringar – andel på nationell nivå mellan 2019 och 2024

Antal ansökningar baseras på icke uppräknade siffror och kommer från olika många svarande kommuner varje år. Andel ansökningar av totalt antal aktualiseringar beräknas endast utifrån antalet aktualiseringar hos de kommuner som lämnat uppgifter för både anmälningar, ansökningar och information på annat sätt.

År	Antal ansökningar	Andel ansökningar av samtliga aktualiseringar (%)
2019	17 055	5,0
2020	16 117	4,3
2021	16 449	4,1
2022	14 617	3,9
2023	16 288	3,8
2024	16 903	3,6

Källa: Socialstyrelsens kartläggningar av anmälningar om barn som far illa eller misstänkts fara illa 2022 och 2026.

Socialstyrelsens kommentarer av resultaten

Ett varaktigt ökat inflöde

Antalet anmälningar gällande barn har ökat kraftigt sedan 2018. Mellan 2018 och 2021 ökade antalet med 27 procent och mellan 2021 och 2024 med ytterligare 22 procent. Sammantaget motsvarar det en ackumulerad ökning om 55 procent under perioden.

Under samma tid har antalet barn i befolkningen varit relativt stabilt. Ökningen kan därför inte förklaras av en större barnpopulation, utan innebär att anmälningsfrekvensen per barn har stigit påtagligt. Socialtjänsten hanterar i dag betydligt fler anmälningar i relation till antalet barn än för bara några år sedan.

Ökningen framstår inte som driven av en enskild anmälargrupp. Anmälningar inkommer fortsatt från flera olika aktörer och inga större grupper har förändrat sitt anmälningsmönster på ett sätt som ensamt kan förklara utvecklingen. Sammantaget tyder resultaten på en bred och mer varaktig förändring i inflödet.

Vad utvecklingen uttrycker är dock inte entydigt. En ökning kan spegla att fler barn uppmärksammas och att orosanmälningar görs i högre grad vid misstanke eller kännedom om att barn far illa. Samtidigt kan den också indikera ökade sociala riskfaktorer eller en högre belastning på barn- och familjer, exempelvis barn som väntat länge i kö till barn och ungdomspsykiatri eller barn som inte får rätt anpassningar och stöd i skolan. Oavsett bakomliggande orsaker innebär utvecklingen ett mer omfattande inflöde till socialtjänsten.

Konsekvenser för den lokala socialtjänsten

Medianvärdet har ökat från cirka 500 anmälningar per kommun 2018 till omkring 1 000 år 2024. Den typiska kommunen hanterar därmed ungefär dubbelt så många anmälningar som för några år sedan.

Varje anmälan ska registreras, en omedelbar skyddsbedömning ska göras och beslut fattas om utredning ska inledas eller inte. Även om andelen anmälningar som leder till utredning är förhållandevis stabil, innebär det ökade inflödet att det faktiska antalet utredningar har ökat. Sammantaget påverkar detta arbetsvolymen och kan få betydelse för hur resurser och prioriteringar fördelas inom verksamheten.

Skillnader i anmälningmönster och frågor om likvärdighet

Det finns skillnader mellan kommungrupper i vilka aktörer som står bakom anmälningarna. Andelen anmälningar från polis och hälso- och sjukvård är högre i större kommuner och i storstäder än i mindre kommuner.

Skillnaderna kan delvis hänga samman med lokala strukturella förutsättningar, såsom närvaro av polis och tillgång till hälso- och sjukvård.

I tidigare kartläggningar har vissa aktörer identifierats som anmälare i relativt låg utsträckning i förhållande till sitt uppdrag. Bland annat mot denna bakgrund har Socialstyrelsen fått i uppdrag¹¹ att särskilt rikta informations- och kunskapsinsatser till anmälningsskyldiga målgrupper där underrapportering förekommer. Ett sådant arbete är centralt för att säkerställa att skyldigheten att anmäla oro för barn får genomslag i praktiken.

De tydliga socioekonomiska skillnaderna i anmälningsnivåer kan spegla skillnader i barns levnadsvillkor. Samtidigt kan normer, förväntningar och lokala arbetssätt påverka i vilken utsträckning oro leder till formell anmälan. Frågan om likvärdighet i uppmärksammandet av barn som far illa är därför viktig att följa över tid.

Förändrade vägar in till socialtjänsten

Andelen ansökningar i förhållande till samtliga aktualiseringar har successivt minskat. En allt större del av inflödet till socialtjänsten initieras därmed på annat sätt än genom ansökan.

Den nuvarandesocialtjänstlagen, som trädde i kraft efter den period som denna kartläggning omfattar, betonar vikten av tidiga insatser och ökad tillgänglighet. Utvecklingen av hur ärenden aktualiseras utgör därför en viktig baslinje inför kommande uppföljningar. Förändringar i hur barn och familjer kommer i kontakt med socialtjänsten kan få ökad betydelse framöver.

¹¹ Uppdrag att ta fram och sprida information med anledning av propositionen Stärkt skydd för barn som riskerar att fara illa S2026/00045 (delvis).

Referenser

1. Socialstyrelsen. *Anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa: Nationell kartläggning 2018*. Stockholm: Socialstyrelsen; 2019. Art.nr 2019-12-6502.
2. Socialstyrelsen. *Anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa 2021: Uppföljning och analys av utvecklingen*. Stockholm: Socialstyrelsen; 2022. Art.nr 2022-11-8197.
3. NUSO. *PM 2: Aktualiseringar, ansökningar, anledning till utredning och delaktighet*. Karlstad: Nationell uppföljning av socialtjänstens omställning; 2025.

Bilagor

Bilaga 1 – [Enkät](#) (inte helt tillgänglighetsanpassad)

Bilaga 2 – [Kvalitetsdeklaration](#)

Anmälningar om barn som far illa eller misstänks fara illa 2024 (artikelnr 2026-5-10234)
kan laddas ner från socialstyrelsen.se/publikationer.